

עמ"ת 22106-08-24 - רונן מנשרוף נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"ת 22106-08-24

לפני:	כבוד השופטת דפנה ברק-ארז
העורר:	רונן מנשרוף
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 30.7.2024 במ"ת 54701-06-24 שניתנה על-ידי כבוד השופטת ע' זינגר י' באב התשפ"ד (14.8.2024)
תאריך הישיבה:	
בשם העורר:	עו"ד ארז בן-ארויה
בשם המשיבה:	

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 30.7.2024 (מ"ת 54701-06-24, השופטת ע' זינגר). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

2. ביום 25.6.2024 הוגש נגד העורר, יליד 1973, כתב אישום לבית המשפט המחוזי. על-פי המתואר בכתב האישום, בתקופה שבין חודש אפריל לחודש יוני 2024 סחר העורר בסם מסוכן מסוג קנאביס, באמצעות שימוש ביישומונים "וואטסאפ" ו"טלגרם". כתב האישום מתאר תשעה אירועים אשר במסגרתם מכר העורר סם מסוכן מסוג קנאביס למספר לקוחות שונים. כמו כן, על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 10.6.2024 נסע העורר לירושלים כשברכבו היו 99.79 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין. בשל כך, יוחסו לעורר תשע עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וכן עבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן לפי אותם הסעיפים ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. העורר נעצר ביום 10.6.2024, ובד בבד עם הגשת כתב האישום, המדינה הגישה גם בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה טענה המדינה כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר. בכלל זאת, ציינה המדינה את הסמים שנמצאו ברכבו של העורר ואת תוצרי הפריקה של מכשירו הסלולארי (לרבות התכתבויות של העורר ביישומונים האמורים) וכן הודעות שמסרו שניים מהלקוחות הנטענים עת שנחקרו במשטרה. עוד צוין כי העבירות ונסיבות ביצוען מקימות בעניינו של העורר עילת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לצד חזקת מסוכנות סטוטורית החלה בעניינו לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לאותו החוק. עוד ציינה המדינה כי עברו הפלילי של העורר כולל מספר רב של הרשעות, חלקן גם בעבירות סמים. בשל כל האמור הדגישה המדינה כי לפי שעה אין חלופת מעצר רלוונטית שיש ביכולתה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר.

4. ביום 25.6.2024 התקיים דיון ראשון בבקשה. בא-כוח העורר הסכים לקיומו של ניצוץ ראיתי, ובית המשפט המחוזי הורה כי העורר יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת (השופט י מינטקביץ).

5. ביום 29.7.2024 הגיש העורר תמצית טיעון ובה הטעים כי לשיטתו ישנו "כרסום ממשי" בתשתית הראייתית שהציגה המדינה בבקשה למעצרו עד תום ההליכים בעניינו. במסגרת זאת, טען העורר לאי-חוקיות מעצרו, לאי-חוקיות בכל הנוגע לתפיסת המכשיר הסלולארי שלו ופריקתו, וכן לכך שנפלו פגמים בחיפוש שנעשה ברכבו.

6. ביום 30.7.2024 קיים בית המשפט המחוזי דיון נוסף בבקשה למעצרו של העורר. בא-כוח העורר ציין במהלך הדיון כי נוכח הכרסום שקיים לגישתו בתשתית הראייתית, יש להורות על עריכת תסקיר מעצר לצורך בחינתה של חלופת מעצר. בתוך כך, בא-כוח העורר טען כנגד חוקיות החיפוש ברכבו של העורר שהתבצע ללא נוכחותו, תוך תיעוד חלקי ומבלי שנכחו במקום עדים כנדרש. באשר לקשר שבין העורר לעסקאות הסמים המיוחסות לו בכתב האישום, ציין בא-כוחו כי הודעותיהם של הלקוחות הנטענים של העורר לא קושרות בהכרח בינו לבין העסקאות הנטענות. מנגד, בא-כוח המדינה התנגד לעריכת תסקיר, וטען כי לא נפלו פגמים בחיפוש שנערך ברכבו. באשר לחוזק הראיות הצביע בא-כוח המדינה על חלק מההתכתבויות אשר לשיטתו מעידות על מעורבותו של העורר בעבירות המיוחסות לו, וכן לכך שנמצאו סמים מסוכנים ברכבו.

7. בו ביום ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי המוזכרת בפתח הדברים, ובה הוא הורה על מעצרו של העורר עד תום הליכים. בעיקרו של דבר, הטעים בית המשפט המחוזי כי מקומן של מרבית הטענות שהעלה העורר להתברר במסגרת ההליך העיקרי. אף לגוף הדברים, קבע בית המשפט המחוזי כי "אין ממש בטענות" בנוגע לכרסום הראיתי, בקבעו כי "לא נמצא פסול בדרך בה נערכו החיפושים הן ברכבו והן על [העורר]". עוד התייחס בית המשפט המחוזי

לטענותיו של העורר בנוגע להוכחת הקשר בינו לבין העסקאות המופיעות בכתב האישום, וציין שהראיות שהוצגו מהוות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום. בית המשפט המחוזי דחה בהחלטתו גם את בקשתו של העורר להישלח לתסקיר מעצר וציין ש"ספק אם קיימת חלופת מעצר שיהא בה להפיג את המסוכנות" בשים לב, בין היתר, לעברו הפלילי המכביד. לצד זאת, ציין בית המשפט המחוזי כי ככל שתוצג בהמשך ההליך חלופה קונקרטיה ורלוונטית יהיה ראוי לבחון את היתכנותה.

8. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי, ובו מבקש העורר להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו, נוכח הכרסום הראייתי שלו טען. במסגרת זאת, חזר העורר על טענותיו בנוגע לחוקיות החיפוש שנערך ברכבו, וכן ציין את הקשיים שיש, לגישתו בראיות הקושרות אותו לעסקאות שנטען כי בוצעו על-ידו. עוד טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי שלא בחן אם ניתן להפיג את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר. עם זאת, הטענה הועלתה בכלליות מבלי להתייחס לחלופת מעצר קונקרטיה כלשהי, תוך התייחסות לכך שאם יוזמן בעניינו תסקיר "יציין זהות המפקחים המוצעים לשמור עליו בכתובת מגוריו".

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 14.8.2024. בדיון חזר והתייחס בא-כוח העורר לשאלות המתעוררות לשיטתו בכל הנוגע לחוקיות ההליכים של תפיסת הראיות בתיק. מנגד, בא-כוח המדינה טען כי מקומן של טענות אלה להישמע במסגרתו של ההליך העיקרי, וכי בעת הזו יש בתיק מארג ראייתי עשיר המצדיק את המעצר עד תום ההליכים, מבלי להיזקק להזמנת תסקיר. עוד הצביע בא-כוח המדינה על העבר הפלילי המכביד של העורר אשר תומך במסקנה לפיה קשה לתת בו אמון.

10. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות.

11. אף לגישתי בחינת הראיות שבתיק מובילה למסקנה הברורה כי קיימות בו ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, וזאת בדרגה הנדרשת בשלב הדיוני הנוכחי. בכלל זאת נתתי דעתי לסם המסוכן שנתפס ברכבו של העורר, בכמות לא מבוטלת, כמו גם לחקירותיהם במשטרה של שניים מלקוחותיו לכאורה, וכן לנתוני התקשורת ולמידע שהופק ממכשירו הסלולארי של העורר. אין צריך לומר כי טענות הצדדים בכל הנוגע לקיומן של ראיות אלה, ובכלל זאת לגבי חוקיות החיפוש - שמורות.

12. משאלה הם פני הדברים, ובהתחשב במסוכנות העולה מן העורר - הן נוכח כתב האישום והן נוכח עברו הפלילי המכביד - אי-הזמנת תסקיר מעצר בעניינו נראית מוצדקת, ותואמת את המדיניות הנוהגת בתחום זה. במלים אחרות, אין מקום לקבל את הטענה כי קיים כרסום בראיות המצדיק כשלעצמו הזמנת תסקיר. אין בכך כדי לגרוע מקביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה ככל שהעורר יציג חלופה רלוונטית בהמשך, ניתן יהיה לבחון את האפשרות

לעריכת תסקיר. אם העורר סבור שישנה חלופה שעשויה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו עליו להציגה לבית המשפט המחוזי, וזה יכריע בעניין כחוכמתו.

13. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ד (28 אוגוסט 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת